

Da Vinchi Sudbina

I lepo se secam te noci
Kada je keva zadnji put istukla vrata
Izgubljeni Å¼ivci, sve je to posledica ovog j***** rata
Bez ijednog Å¼ivca ostao je i moj tata

12 mesici krio se po rovovima
Dok smo mi bili pod tudjim krovovima
Dugo vremena nismo imali naÅ¡je
Sve je bilo izgubljeno ljudi, deca vidim prazne salaÅ¡je...ljudi se toga plaÅ¡je

Ne znam kako ovo piÅ¡em
Ali verujte dok ovo piÅ¡em
Ja suze briÅ¡em
I teÅ¡ko diÅ¡em

I ubedujem sebe da su oni krivi
Ali ipak prema svemu imam razumevanja
Å kolu zavrÅ¡io bez oklevanja
Nije bilo ismevanja

Ponosim se time
Dicim se uspehom koji nosi moje ime
I do duboko zaranjam u ove rime
U mome srcu sve su hladnije zime

Jer godinu dana Å¼ivim bez svojih
Zivim kod mojih, tj. kod babe i dede
Vidim u rukama krede i po tabli piÅ¡em
Ali dok zadatke reÅ¡avam ja teÅ¡ko diÅ¡em

Necu da zaplacam dok ovo piÅ¡em

Ali istine su moje ove rime, ova slova
Zivimo bolje, nije tu pomogla lova
Vec nam na neÅsto lici kuca stigli smo do krova

Ref:---

Secam se dana kada smo uzeli nova kola
Bili smo srećni do bola
Jer smo 15 godina koristili ista
I to je sreća cista

Ona nema cenu
Stvari su se promenile u korenu
Ali shvatam da je to nemoguće sada
Izgubljena je svaka nada

Izgubljen je svaki Åivac
I hajde molim te ko je glavni krivac
A ko gotivac
Ma Åivot je jedini krivac

Koga mogu okriviti za ovu tugu sada
Od malog sela do velikog grada
To je relacija puta koju stalno prelazim
I svaki korak koji zgazim, ja moram da pazim

Jer mi je zivot izloÅen mukama
U tudim rukama tj
Na tudim minama
Ijudi koji Åive na visinama

Ko upravlja naÅim bednim Åivotima
Ali 400km udaljen od svega, udaljen od kucnih vrata
RazmiÅljam kako tamo imam brata
Izgubljen u senkama ovog rata

Njega najviše volim

I ne mogu da odolim
Da ga stalno, ne gledam i necujem
Ne mogu...

Te noci sam video kako mi keva place
U mojim grudima srce
koje za njih kuca sve jace
I Jace

I dok su mi roditelji nemirno Å¡etali po kuci
Ja sam se ubio plakajuci
Bez ikakvog razloga

Ali shvatam da razlog ipak postoji
I on nije od danas on dane broji
Gledam klinca u tami
I on se boji

Rat je pukao
I sve nas dotukao
Vremenom smo postajali sve slabiji
I danas to postajemo

U mnogo cemu za svetom zaostajemo
Jer su do sada nama upravljali imbecili
Naravno njih slede neki debili
Koji su od naroda istinu krili

A ja njih krivim, Å¡to se moja porodica ovako cepa
Nije bila najbolja
Ali za mene je bila lepa
Ljubav je slepa

Å¡ta se s njom dogodilo pitam se vec danima
Ali to njih nezanima, Nije to bitno
Oni Å¼ele fotelje

I to pod hitno